

[Socialministeren]

kommuner. Vi kan kun få ensartethed, hvis ydelsen gøres lovbunden, og så har vi ikke midler nok.

Da socialministeriet og sikringsstyrelsen får meget få henvendelser om kommunernes praksis ved tildeling af ungdomsydelsen, er det min agt i første omgang at bede sikringsstyrelsen om nøje at følge de enkelte kommuners administration af ordningen med henblik på stillingtagen til, om der skal justeres på den gældende fordelingsnøgle.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg vil gerne takke socialministeren for et positivt svar. Jeg lagde mærke til, at socialministeren i sit svar ikke benægter, at der eksisterer ganske store forskelle i administrationen af denne lov fra kommune til kommune. Der er et par ting, jeg godt lige vil kommentere kort.

For det første vedrørende spørgsmålet om indbringelse for amsankenævnene i det omfang, det nu sker. Mon der kan oplyses noget om, hvor mange tilfælde man har med indbringelse for amsankenævnene? Det kunne være ganske interessant at vide det.

Med hensyn til det andet, den foreløbige undersøgelse, som er lavet fra sikringsstyrelsens side, vil jeg gerne spørge, om den er blevet offentliggjort, således at man andre steder end i socialministeriet får mulighed for at se disse ting.

Jeg går ud fra, at når socialministeren i slutningen af sit svar talte om, at man nøje skulle følge kommunernes praksis, spørgsmålet om forskellen mellem grupper af kommuner, så er der tale om en egentlig undersøgelse for, som det blev udtrykt, eventuelt at foretage visse ændringer, således at tildelingen kan blive mere ensartet. Det, jeg gerne vil lægge vægt på, er naturligvis, at det er forskellen mellem kommunernes praksis, som må frem, og jeg vil gerne sige, at jeg afventer resultatet af disse undersøgelser.

Til sidst vil jeg gerne spørge socialministeren, om man også, når disse undersøgelser og disse resultater kommer frem, kan forvente at få disse offentliggjort. Det skyldes bl. a., at jeg synes, det er en dårlig praksis, hvis det nærmest skal til at pålægges interesseorganisationer i dette land at foretage undersøgelser, som rettelig burde foretages af offentlige

myndigheder, for at finde skævheder i lovgivningen.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg må beklage, at jeg ikke kan sige, hvor mange sager der er blevet anket af denne art, det har jeg ikke i hovedet. For så vidt angår den undersøgelse, som vi sætter i gang, er det klart, at det vil være stof, der bliver tilgængeligt, så vi kan se nærmere på sagen, og det sker jo også med henblik på eventuelt at få ændret i tildelingspraksis rundt omkring.

Når det bliver sagt, at det ikke bør være interesseorganisationerne, så er jeg da enig i, at man selvfølgelig også fra statens side bør følge tingene. Men man skal lige være opmærksom på, at vi ikke kan undersøge alt mellem himmel og jord; det er ikke ligefrem antallet af personer i sikringsstyrelse og socialministerium, der er overskud på.

Margit Hansen (DKP):

Jeg har forstået det sådan, at ministeren er villig til at se på et forhold, som jeg i hvert tilfælde ved af mange opfattes som direkte uretfærdigt, både af forældrene og af de unge, som man har søgt ungdomsydelsen for. Så vidt, så godt. Men jeg vil advare imod, at man venter med at se på sagen, til man har samlet tilstrækkeligt mange klagesager. Det må formentlig også – og det vil jeg gerne spørge ministeren om – være sådan, at folk, som har fået et afslag, ofte undlader at klage, selv om de, hvis de havde udnyttet klageadgangen, kunne have opnået et for dem bedre resultat. Det, det drejer sig om her, er netop, at det kan være svært at finde klageadgangen, fordi det er så varieret, det er meget svært at få et sammenligningsgrundlag for, hvornår man kan klage og få et heldigt resultat, og hvornår en klage på forhånd bør op gives.

Jeg vil altså gerne have et svar på, om ministeren ønsker at sætte en sådan undersøgelse i gang allerede på de foreliggende kendsgerninger og ikke afvente klagerne.

Derudover kunne jeg også godt tænke mig at spørge ministeren, om det ikke kunne være rimeligt, at man fandt andre måder til at imødegå denne urimelige tildeling af ungdomsydelse på et tidspunkt, hvor de unge og familierne står over for at skulle fortsætte en uddannelse ud over den undervisnings-